

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 139.

Τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἑστίας θὰ περιέχῃ τρία ἄρθρα περὶ Ἀριστοτέλους Βαλκωρίτου ὑπὸ τῶν κκ. Τιμολ. Γ. Φιλίππου, Ἑμμ. Δ. Ροΐδου καὶ Σπυρ. Π. Λάμπρου. — Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ροΐδου, ὡς γενικώτερον πραγματευόμενον τὰ κατὰ τὸν Βαλκωρίτην, δημοσιευθήσεται καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ, πωληθησομένῳ τὴν προσεχῆ κυριακῇ ἐν τῷ ὅδῳ ἀντὶ λεπτ. 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1832. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 26 Αὐγούστου 1879. Ἀριθ. 191 (139). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 1^{ος}, σ. 24. Περιεχόμενα: Στραγὴ ἀστυνομίας, λιμεναρχείου καὶ υγειονομίου Ἀνατολικοῦ, ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Ὁ κήρυξ τραπεζίτης. — Λέων Γαμβέτα. — Θανατικὴ ἐπέλευσις ἐν Ἰσπανίᾳ. — Μανδύλια... διδασκτικά. — Γνώμη καὶ σκέψεις τοῦ δούκῳ Δε-λα-Ροσφουκῶ. — Δάνειον πνεύμα. — Ἡ ἐσπέρα. — Ἀληθείαι. — Ὑγιεινὴ: Ἰδρώς καὶ ψυχρὸν ὕδωρ. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

1833. Ἀλφόνσου Βελῶ. Τὸ ἄρθρον 47. Μυθιστόρημα μεταφρασθὲν ὑπὸ Κ. Σαλαμπάση. Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος», 1879 8^{ος}, σ. λγ'—404, φρ. 5.

1834. Τεχνολογικὸν ἐρ' ἐκάστου τῶν βίων τοῦ Κορυθίου Νέπωτος μετὰ ποικίλων γραμματικῶν σημειώσεων καὶ τῆς κατὰ λέξιν μεταφράσεως. Βιογραφία Λυσάνδρου γάριν τῶν πρωτοπέτρων μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, ὑπὸ Γ. Τ. Ἐκδίδεται Β. Π. Σκεποῦλου. Ἐν Πάτραις, 1878, 12^{ος}, σ. 46. φρ. ν. 1.

1835. Περί τῆς πρώτης ὀδοντοφυΐας. Διατριβὴ ἐπὶ ἄρχειας, ὑπὸ Γεωργίου Βλαχάκη, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Πεβρῆ, 1879, 8^{ος}, σ. 66.

1836. Ἐκθέσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργῶν Λαοῦ πρὸς τοὺς μετόχους τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Ἀ' εξαμηνίας 1879 (29 Ἰουλίου 1879). Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Θ. Παπαλεξανδρῆ, 1879. μικρὸν 8^{ος}, σ. 8.

1837. Βερναρδίνου Σαμπιέρου Διηγήματα. Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφρασθέντα ὑπὸ Ν. Σ. Πικλόου, ἱατροῦ, ἱππῆος τοῦ τάγματος τοῦ Ἀγ. Στανισλάου γ' τάξεως, τὸ πάλαι καθηγητοῦ φιλοσοφίας εἰς τὴν Ἴονιον Ἀκαδημίαν. Ἐκδόσεις δευτέρα, διορθωμένη καὶ αὐξημένη μετὰ μεταφράσματα ἐκ τῶν τοῦ Σαμπιέρου, καὶ μετὰ σημειώσεις. Διπλῆ Ἰωάννου Σωμάκη. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῶν ἀδελφῶν Φερμίνων Διδότων αὐμα, 8^{ος} σ. ιζ' καὶ 175. Περιεχόμενα: Ἀφιέρωσις τοῦ μεταφραστοῦ. — Πρὸς τοὺς ἀναγνώσκοντας. — Περί τοῦ συγγραφέως, ἐκ τοῦ κ. J. Chénier. — Βίος τοῦ συγγραφέως αὐτόγραφος. — Τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν. — Ἡ Ἰνδικὴ καλύβη. — Ἡ λέσχη τῆς Σουράτης. — Περιήγησις τῆς Σιλεσίας. — Κόδρου περιήγησις. — Περί Λαβουρδόνναϊτος. — Σαμπιέρου τεμάχια. — Σημειώσεις εἰς τὸν βίον τοῦ συγγραφέως. — Σημειώσεις εἰς τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν κλπ. — Ὀνομαστικὸν διαφόρων ἐπιστημονικῶν λέξεων.

1838. Περνασσός. Σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον [Φιλολογικὸς Σύλλογος Περνασσός]. Τόμος Γ', τεύχος Ζ', Ἰούλιος 1879. Περιεχόμενα: Α- Διομήδους Κυριακοῦ. Μελέτη περὶ Ἀδωνοσίου. — Ἀχιλῆως Ἀγαθοῦ. Φιλοσοφία τῆς τέχνης ὑπὸ Β. Taine (τέλος). — Ἀνωτατοῦ Φραβασίλη. Ἡ μυθιστοριογραφία ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1860. Bazzili. Ὁ πλοίαρχος Dodero. — Ἐρμάννου Λίγγ. Ἡ εἰκονομαχία, διήγημα ἐκ τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας (συνέχεια). — Σ. Κ. Σακελλαροπούλου. Ἀνασκαφαὶ καὶ ἀποκαλύψεις κατὰ τὴν παλαιὰν Σούδαριν. — Ἑμμ. Δραγοῦλη Φωνή-λαλιά-τεχνητὸς Λέρουζ. — Ἀρχαιολογικά. Ἀνασκαφαὶ ἐν Τεγέ. — Ὁ ἐν Χαιρουσίᾳ λέων. — Νέα εὑρήματα ἐν Ρώμῃ. — Φιλολογικὸς Σύλλογος Περνασσός. — Ἀρνητικά. — Φιλολογία. — Καλαὶ τέχνη.

1839. Οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις. Αὐγούστου 1879. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Γερμανικὰ τράπεζαι. — Πτωχεύσεις ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ὑδάτα ἐν Ἀθήναις καὶ περίε αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. — Παραγωγικὴ βαμβάκηροῦ νήματος δαπάνη. — Οὐγγρικοὶ ἱπποὶ ὑπὸ τοῦ κ. Π. — Μέτρα σιτηρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Π. — Ἐκπολιτιστικὴ δύναμις τῆς γυναίκος. — Πατριαρχικὴ Καλλιέργεια. — Ὄθωμανικὴ ἰδιοκτησία γαιῶν καὶ μεταλλείων. — Ξένα πολεμικὰ πλοία καὶ τελεῶνων ὑπὸ τοῦ κ. Α. Α.

1840. Ἐφημερίς τῶν φιλομαθῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1 Ἰουλίου 1879. Περιεχόμενα: Παρατηρήσεις εἰς τὰ Φιλολογικὰ Πάρεργα τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου ὑπὸ Κ. Σ. Κόντου. — Ἀγγελίαι.

1841. Σωτήρ. Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος 1879. Περιεχόμενα: Λόγος ἀπαγγελθεὶς ἐν σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Νικολάου. — Χριστιανισμὸς καὶ φιλοσοφία, ὑπὸ Σπ. Π. Σούγρα, ὄρηγοτοῦ (συνέχεια). — Περί ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ὑπὸ Ἀθανασίου Πετρίδου, σχολάρχου. — Περί τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Λόγος περὶ τοῦ ἰδιαζόντος χαρακτῆρος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ὑπὸ Ν. Μ. Δαμαλά, καθηγητοῦ. — Τὰ τρία περίφημα τὸ πάλαι ἐν Ἀθήναις γυμναστήριον, ὑπὸ Δ. Εἰρηνίδου.

1842. Σωκράτης. Ἔτος Α', ἀρ. 4. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Ὀλίγα τινα περὶ τῆς σχέσεως τῶν πρὸ τοῦ Πλάτωνος φιλοσόφων, πρὸς τὴν ἐπικρατούσαν ὀρθόδοξον (τέλος) ὑπὸ Γ. Μοσχάκη. — Γραφὴ καὶ γραφικὴ ὄλη τῶν ἀρχαίων, ὑπὸ Ἑμμ. Γ. Θεοδοράκη. — Ἰωάννης Γαινοφλάσιος Γουσεμ-έσργης, ὑπὸ Π. Β. Περίδου. — Ἀπόλλων τοῦ Belvedere, ὑπὸ Ν. Σ. Φαραντάτου. — Περί τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ χρόνου, ὑπὸ Ν. Π. — Βίος καὶ συγγράμματα Διονυσίου τοῦ Μεγάλου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ Π. Κωνσταντινίδου ἀρχιμανδριτοῦ. — Ἡ ἐν Χίῳ καταστροφὴ καὶ τὸ κατόρθωμα τοῦ Κωνσταντῆ, ὑπὸ Γεωργίου Στ. Μαρή. — Ἐδχαριστήριον Ἐγγραφῶν. — Ἀηλοποιήσις. — Ποιήσεις. — Νεώτης τὸ πᾶν. — Γνώμη ἀρχαίων καὶ νεωτέρων. — Ἀυγὴ ὑπὸ Π. Β. Περίδου. — Ποικίλα. — Δεξιόγραφος. — Λύσις τοῦ αἰγίγματος.

Τὸ πρὸ τινας καταχωρισθὲν ἐν τῇ Ἑστίᾳ διήγημα τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Λουκῆς Ἀράρας», μεταφρασθὲν εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπὸ τοῦ Μαρξίανος κ. de Queux de Saint-Hilaire, ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις ἐν ἰδιαιτέρῳ κομῶδῳ τόμῳ.

— Μακρὸν καὶ ἐνθουσιώδες ἄρθρον ἐδημοσίευσεν ὁ «Χρόνος» περὶ Ὀλυμπίας, «τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου ἔνθα πρὸ ἑνδεκα αἰῶνων ἐπανηγυρίζοντο αἱ λαμπρόταται καὶ μάλιστα ἐκπολιτευτικαὶ τῶν πανηγύρεων».

— Ἀρτίως ἐξεδόθη ἐν Γόθα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φ. Χέρτσβεργ ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος τόμος τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἀρχαίου βίου ἕως τῆς σήμερον. Περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τῆς βερολινεῖου συνθήκης, ἀποτελεῖ δὲ τὸ τεσσαρκακστὸν τμήμα τῆς ὑπὸ τοῦ Χέρεν, Οὐκερτ καὶ Γίτσεβρεχτ ἐκδιδομένης γενικῆς ἱστορίας τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

— Ἡ σατυρικὴ ἔφημερίς τῆς Ρώμης «Πασκουίνος» δημοσιεύει εἰκόνα ἀρεμάνιου Ἑλλήνου ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821, ὅστις ἀναγνώσκων ἐφημερίδα ἀναφωνεῖ: «Εἰς τὸν καιρὸν μου τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἔλυτο διὰ τῆς σπάθης, καὶ τὰς συμπαθείας τῆς Εὐρώπης ἀπεκτόμεν διὰ τῶν ἡμετέρων ἀγώνων.»

— Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γραμμάτων, τῆς 22 αὐγούστου (δ. ν.), ὁ κ. E. Egger προσήνεγκεν, ἐκ μέρους τοῦ συγγραφέως κ. Γρηγορίου Βερναρδάκη, τὴν πραγματείαν αὐτοῦ Symbolae criticae et paleographicae in Plutarchi vitas parallelas et moralia. Ὁ κ. Egger παρέστησε τὴν πραγματείαν ταύτην ὡς νέαν ἀπόδειξιν περὶ τῶν μεγάλων προσδῶν, αἱ ποιοῦνται ἀπὸ τινῶν ἐτῶν αἰ φιλολογικαὶ καὶ κριτικαὶ μελέται ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις: ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ σοφὸς ἑλληνιστὴς ἀνέμνησε τὴν κατὰ τοῦ κ. Βερναρδάκη, ἐν ἔτει 1877 ἐκδοθεῖσαν πραγματείαν περὶ Σπάρδωνος καὶ ἄλλα ἔργα τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐκδοθέντα ὑπὸ διαφόρων λαγίων Ἑλλήνων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΞΕΙΣ

772.

Πότε τὸ πρῶτον μνημονεύεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ πόθεν παράγεται ἡ λέξις παλληκάριον, ἢ τοσοῦτον ἐνδοξος εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους ἀποδόξα;

773.

Πατὴρ τις ἐκληροδότησεν εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱοὺς 21 βαρέλια οἴνου, ἐξ ὧν 7 εἶνε πλήρη, 7 πλήρη κατὰ τὸ ἡμισυ καὶ 7 κενά.

Πῶς δύναται νὰ γείνη ἡ διανομὴ ὥστε ἕκαστος τῶν υἱῶν νὰ λάβῃ, μηδενιαῖς γενομένης μεταγίσεως οἴνου, 1^{ον} τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν βαρέλιων καὶ 2^{ον} τὴν αὐτὴν ποσότητα οἴνου;

776.

Θέσον ἐπὶ τῶν κατοικητῶν κενῶν τετραγωνιδίων τοὺς ἀριθμοὺς 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 καὶ 24 οὕτως, ὥστε ἐὰν ἀθροίσῃ τις ὅλους τοὺς ἐν τῷ τετραγώνῳ ἀριθμοὺς, αἱ διάφοροι ἀθροίσεις, καθέτως, ὀριζοντίως καὶ διαγωνίως νὰ ᾖσιν αἱ αὐταί.

1			23
		13	
3			25

777.

Εἴμ' ἀντιπρόσωπος τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς ὕδρογειοῦ, εἶμαι πιστότατος τῶν πιστῶν σου, γνωρίζω πλῆθος τῶν μυστικῶν σου· μ' ὄλον τὸ στέμμα καὶ τὴν στολὴν μου πολλὰκις τέμνεις τὴν κεφαλὴν μου.

778.

Πέντε τινὲς ἐκάθισαν καὶ ἄλλους καρτεροῦντες, καὶ ἄλλοι δέκα ἐπειτα, στανίον τῶν συγγενεῖς. Κατόπιν διακόσιοι, ἐν σῶμα συγκροτοῦντες· Ἄλλ' ὅταν ἐκυττάθησαν, ὅλ' ἔσαν μόνον εἴς!

779.

Ἐ τὸν κόσμον εἶμαι ζήλευτὴ καὶ πάντες μὲ φιλοῦσι, Νὰ μ' ἔχουν πάντα οἱ θνητοὶ πολὺ ἐπιθυμοῦσι. Ἄλλὰ εἰς μάτην! διαρκῶς ποτὲ δὲν ἀποκτώμαι. Καὶ εἰς ἐν μέρος νὰ οἰκῶ ποτὲ δὲν ἀπαντώμαι. Τὴν κεφαλὴν ἐν ἀραιῆς μακρὰν μου φύγε πλέον, Ἐγθρός σου εἶμαι παρσυθός τῶν μάλα λυσσαλέων. Ἐάν τὴν παραλήγουσαν θελήσῃς νὰ τονίσῃς, Θὰ μ' εὐρῆς εὐκολώτατα, ἀρκεὶ νὰ ἐρευνήσῃς Γραμματικὰς καὶ λεξικὰς, συντακτικὰ, βιβλία, Διότι μὲ φιλοξενεῖ συνδέσμων ἡ γορεία. Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς καὶ σ' ἐγγίξω, ἀποθνήσκεις· Ἐχω μᾶνα καὶ πατέρα· συλλογίσου καὶ μ' εὐρίσκεις.

780.

Εἶμαι πόλις ἄλλου κράτους, κ' εἰς τὸ σῶμά σου ἀκόμα ζωῶ, ἐν ὄσῳ ζῆς, καὶ σβῶνω, ὅταν πλέον γίνῃς πτώμα.

781.

(Τὸ λύτθω θεωρεῖται μὴ εμογραφία).

Quel est en France le fleuve le plus éloigné de la mer?

782.

L'âne goûte un plaisir sensible,
Quand il est susceptible,
D'introduire dans mes cinq pieds
Mes quatre derniers.

783.

Faire un mot carré où l'adjectif galant occupe la première place.

784.

Pourquoi un célibataire ne peut-il traverser la Manche sans être ballotté d'importance?

ΛΥΞΕΙΣ

765. Ὁ κ. Κ. Σάβας, ἐν τινι ἀξιολόγῳ πονηματίῳ

ἐπιγραφόμενῳ «Ἡ κατὰ τὸν 12^{ον} αἰῶνα ἐπανάστασις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς» διατείνεται (ἐν σελ. 14) ὅτι τὸ γενναῖον Καρυφύλλι ὠνομάσθη οὕτω ἀπὸ τοῦ ἐν Βενετίᾳ ὀπλοποιοῦ Carlo figlio (Καρλόου υἱοῦ). Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ὅστις τοσάκις ἐφέλα τὸ Καρυφύλλι, ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ Διάκου του· «Περὶ τῆς μὲν τῆν ἀλήθειαν ἡ ἀνακάλυψις ἀλλ' οὐδὲν εὐάρετος. Τολμῶ μάλιστα νὰ εἴπω πρὸς τὸν φίλον, ὅτι ἀπαγορεύεται εἰσδῆσαι ἢ διὰ τοιούτων ἐρευνῶν καταστροφὴ τῶν θελητικῶν μύθων, δι' ὧν ἐτρέφθημεν, ἐκτὸς ὅταν πρόκηται νὰ βασιλεύσῃ ἐπισημῆς τις ἀλήθεια. Ποῦ τώρα τὰ ποιητικώτατα καὶ βαρύβρομα καρυφύλλια καὶ ποῦ τὰ πεζώτατα καὶ ἄφωνα καὶ παράγορα καρυφύλλια! Ἐκ μίᾳς τῆς διαβόητον ἀθλοῦν ὄπλων τῶν κατέρων μετεσχηματισθῆς εἰς εὐτελεῖ ἀθηροῦν σωλήνα χαλκευθέντα ἐν Βενετίᾳ. Αὐριοῦ ἴσως ὁ κ. Σάβας διανοεῖται νὰ μᾶς εἴπῃ πόθεν παράγεται καὶ τὸ μελλίωσι καὶ τὸ ἀρμῶσι, καὶ σπεῦδω ν' ἀναχαιτίσω εἰδονατὸν τὴν ἀκάθεκτον περὶ τὰ τοιαῦτα δομὴν του. Τὸ κατ' ἐμὲ βεβαίως δὲν θέλω στρέψῃ συμπαθεῖ βλέμμα πρὸς τὸ νέον βράκτισμα τοῦ ἀρματωλικῆς πυροβόλου, οὐδὲ στέργω νὰ παραδεχθῶ τὴν ἀγενῆ καταγωγὴν. Ἀπ' ἐναντίας ἐπιμένω πιστεύων ὅτι τὰ περιφανῆ ὄπλα ὠνομάσθησαν οὕτω, διότι ἔφερον κεχαραγμένον ἐν κυκλοειδεῖζώνῃ, τὸ θεώνυμον εἰσομοιον φυτὸν, ὅπερ καλοῦμεν καρυφύλλι. Ὅταν παρὰ τινος τυμβωρύχου φιλολόγου ἀνεκαλύφθη καὶ προέκυψεν ὅτι τὰ ποιήματα τοῦ Ὅσσιαν δὲν ἦσαν εἰμὴ πλαστογραφία τοῦ Μακροσώου, διεσκεδάσθησαν δὲ ἐκ μίᾳς ὡσεὶ κενῆς τῆς ἰδανικῆς αὐτῶν θέλητρα, ἀπερίγραπτος λύπη κατέλαβεν πολλοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εἶχον συνηθίσει νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν ὑπαρξίν του Βάρδου πολεμιστοῦ, ὁ δὲ Chateaubriant ἐθεώρησε τὴν ἀνακάλυψιν ἀληθὲς δυστύχημα». — Ἄλλαχού, ἐν τῷ ποιήματι «Ὁ Ἄθμος καὶ τὸ καρυφύλλι του», ὁ πολὺκλαυστός ποιητὴς γράφει τὰ ἑξῆς: «Οἱ κλέφται, ἐξωσμένοι τὰ ὄπλα ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ οὐδέποτε παραιτοῦντες αὐτὰ, φρεσικὸν ἔτο ν' ἀγαπῶσιν αὐτὰ μέχρι λατρείας. Δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀπαντήσῃ τις εἰς τὴν δημοτικὴν αὐτῶν ἱστορίαν ἀνήκουστα κατορθώματα, ἐνίοτε δὲ καὶ τρομερὰ κακουργήματα πρὸς κατὰκτισιν ἢ ἀνάκτισιν ὄπλου τινὸς γνωστοῦ καὶ περιφήμου. Ὁ ἔρωσ αὐτῶν ἐμεγαλόντο τόσον, ὥστε ἐβάπτισον αὐτὰ ὡς ἰδιά των τέκνα. Ἐσήμερον δ' ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐφεύρισκον ὄνοματὰ πάντῃ περιεργα. Ἐχω εἰς χειράς μου γιγατάνιον, ἐπονομαζόμενον Βρυκόλακα ν. Γνωρίζω σπάθην, καλουμένην Μαυροῦχον. Ὁ δὲ περιφήμος Χρήστος Μιλλιώνης ἔδωκε τὸν ὄνομα του εἰς τὸ τρομερὸν του ὄπλον, ὅθεν καὶ μελλίωσι τὰ εἶδος πυροβόλων, ἐχόντων τὴν μορφήν καὶ τὴν ἀξίαν ἐκείνου. Τίς δὲν ἐγνώριζε τὸ καρυφύλλι τοῦ Παλαιοπούλου ἐπὶ Ἀλῆ Πασᾶ, ἀλάνθαστον βροντοφώνον; Ἐνόμιζον αὐτὸ ἔμφυχα καὶ συνδιελέγοντο πρὸς ἐκείνα. Τὰ ἐκόσμου ὡς ἐρωμένια των καὶ θνήσκοντες ἤθελον αὐτὰ πλησίον των ἐν τῆς τοῦ τάφου.» — 766. Ὁ α' εἶχε 13 εἰκοσάφραγμα, ὁ β' 7 καὶ ὁ γ' 4 = 24.

767.

2	21	8	20	14
10	19	12	1	23
11	3	25	9	17
24	7	16	13	5
18	15	4	22	6

768.

Ὁ λόγος.

769.

R O M A
O L I M
M I L O
A M O R

770. Marche — charme. — 771. Ῥόδος, Ῥόδον, Ῥόδός. — 772. Ἄλλος, κάλλος. — 773. Βάρος — ἀροῦρον (= ξίφος).